



Expedient número 190 /2018
Informe número 4/2019

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA

President: Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso

Sr. Carlos Flores Juberías

València, 6 de febrer 2018

ASSUMPTE: Consulta en matèria de transparència o accés a la informació en relació amb l'article 95 de la Llei general tributària (LGT) i el deure de confidencialitat de les dades tributàries.

En resposta a la consulta formulada pel GRUP MUNICIPAL ██████████ DE L'AJUNTAMENT DE VALÈNCIA, mitjançant un escrit presentat el dia 20 de novembre de 2018, en nom seu, per part del regidor ██████████, davant el Consell de Transparència i Bon Govern estatal, i que va ser remès per aquest al Consell de Transparència, Accés a la Informació i Bon Govern de la Comunitat Valenciana (en endavant, Consell de Transparència) el 27 de novembre de 2018, per ser del seu àmbit competencial, per la qual cosa a la vista d'aquesta sol·licitud la Comissió Executiva d'aquest Consell emet el següent:

ANTECEDENTS

En la sol·licitud presentada davant el Consell Estatal i que ha sigut remesa a aquest CTCV, el Grup Municipal ██████████ indica que està interessat a conèixer el contingut d'uns expedients de gestió tributària del mateix ajuntament que afecten dos partits polítics diferents per les sospites que generen les resolucions que es van dictar en aquests.

La consulta que es formula ara és conèixer el criteri del Consell –se cita l'Estat, però s'entén que la referència és igualment vàlida per al CTCV – sobre el cas plantejat: si el Grup Municipal podria sol·licitar i accedir als expedients de gestió tributària dels dos partits polítics. Per a sustentar la petició d'accés a la informació s'adjunta la Resolució 275/2017 de 9 d'agost, de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (en endavant GAIP), en la qual es conclou en un cas -que entén el Grup Municipal ██████████ és similar- que ha de decaure el principi de confidencialitat de l'article 95 LGT. Així doncs, la consulta a aquest CTCV consisteix en el fet que determine si considera que, per al cas plantejat a l'Ajuntament de València, és aplicable la mateixa doctrina que postula la GAIP o si, per contra, s'entén que aquest accés és contrari a l'article 95 de la LGT.

Paral·lelament a aquesta petició l'Ajuntament de València havia dirigit a aquest CTCV una petició d'informe el 19 d'octubre de 2018 relativa succintament a la següent qüestió: En data 04/10/2018 el tesorer municipal sol·licitarà informe al Servei de Transparència de l'Ajuntament de València relatiu a la petició formulada pel grup ██████████ sobre accés a la informació de dos partits polítics. La petició d'informe parteix del reconegut dret d'accés dels càrrecs públics en la CE article 23, però atés que el mencionat precepte, article 95 de LGT, estableix un límit específic de caràcter

reservat de les dades amb transcendència tributària, es considera oportú que el CTCV redacte un informe que sustente la postura que s'adequa a la normativa aplicable en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Paral·lelament a aquesta petició d'informe, els peticionaris s'han dirigit de manera individual, a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (en endavant AEPD), que ha emés el 28 de desembre de 2018 un informe sobre aquest tema; que serà objecte en la fonamentació jurídica d'aquest informe d'una detallada anàlisi.

La petició de l'esmentat informe ha d'enquadrar-se en el marc de les competències que aquest òrgan té atribuïdes basant-se en el que es disposa en l'article 42.1 d) de la Llei 2/2015 de 2 d'abril, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat valenciana i en l'article 82 e) del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desplegament de la Llei 2/2015.

A la vista d'aquests antecedents i basant-nos en la competència atribuïda aquest Consell dóna resposta a la consulta plantejada segons la següent argumentació:

FONAMENTACIÓ JURÍDICA

Com a introducció a la fonamentació jurídica l'anàlisi de la qüestió ha d'abordar-se des dels següents punts de vista:

1.- **Les dades concretes que se sol·liciten:** accés al contingut d'uns expedients de gestió tributària del mateix Ajuntament que afecten dos partits polítics i a empreses privades, que han participat en uns negocis jurídics privats. Així doncs, en tots dos casos es tracta de dades relatives a persones jurídiques.

2.- **El peticionari de l'accés a la informació:** un regidor de signe polític diferent dels partits sobre els quals versen els expedients als quals es pretén accedir.

3.- **L'objecte de la consulta que fonamenta la petició d'informe:** conèixer el criteri d'aquest CTCV, sobre si es pot accedir als expedients de gestió tributària de partits polítics o si s'ha d'aplicar la regulació continguda en l'article 95 de la LGT, que atorga una garantia de confidencialitat a determinades dades de caràcter tributari, amb solo algunes excepcions sobre el dret d'accés a aquestes.

4.- **Existeixen plantejaments sobre aquest tema que exposen idees contraposades:** Por un costat, la jurisprudència de l'Audiència Nacional és partidària de facilitar l'accés a les dades de caràcter tributari solament quan es donen les circumstàncies establides en l'article 95 LGT, com a excepcions a la regla general de confidencialitat de les dades, en aquesta mateixa línia s'ha pronunciat l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i també el Consell de Transparència i Bon Govern de l'Estat en alguna de les seues resolucions més recents. D'un altre costat, solament la GAIP s'ha mostrat partidària, en la ja esmentada Resolució 275/2017, de 9 d'agost, en realitzar una estimació parcial d'accés a informació de caràcter tributari en un cas en el qual es pretenia l'accés als llistats d'empreses que mantenien deutes amb l'Ajuntament.

Després d'aquesta introducció, una anàlisi més exhaustiva de cadascuna d'aquestes qüestions:

PRIMER.- ANÀLISI DE LA CONCRETA INFORMACIÓ QUE SE SOL·LICITA.

En particular, les sol·licituds de dret d'accés del grup polític [REDACTED] versen sobre e l'accés als expedients tributaris que afecten el partit polític [REDACTED] i

██████████, en el primer cas amb la venda de l'immoble que era la seua seu a la mercantil ██████████.

L'Ajuntament de València, entre la documentació aportada en les seues al·legacions, aporta un informe de Tresoreria General a la Secretaria General del Ple de l'Ajuntament de València de 15/10/2018, en el qual s'indica que els mencionats expedients han de ser considerats com a fitxers de naturalesa tributària, als quals d'acord amb el que es disposa en l'article 2.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, els és aplicable les mateixes prerrogatives que la LGT atribueix a la hisenda estatal. En sintonia amb el que es disposa en l'article 1.1 de la mateixa LGT que estableix que els principis i normes jurídiques generals del sistema tributari espanyol seran aplicable a totes les administracions tributàries.

Així doncs, la concreta petició sobre la qual es desitja exercir el dret d'accés: **informació relativa al pagament de l'IBI, s'enquadra dins del contingut de l'article 95 de la LGT, de la qual cosa es desprén que les dades sotmeses a tractament per a finalitats de transcendència tributària únicament podran ser tractats pels òrgans de les corporacions municipals que exercisquen competències en aquesta matèria, sense que siga possible la seua utilització per altres òrgans o dependències excepte en els supòsits en què la llei done cobertura a aquest tractament. Circumstàncies que en el cas concret que ens ocupa no sembla que es produïsqen puix que no s'addueix en cap moment - més enllà d'una simple sospita - que s'estiga en el marc de cap procediment que algun òrgan de control econòmic (...), al qual pertanga el grup polític municipal ██████████ amb competències en matèries tributària.**

És important incidir en una idea que ha sigut posada de manifest pel peticionari, el fet que les dades es refereixen a persones jurídiques, aduint que els pronunciaments de protecció de dades només afecten les persones físiques, però en aquest cas en particular el que es disposa en l'article 95 LGT **NO DIFERENCIA** entre persones físiques i jurídiques, per tant, l'Ajuntament entén que és aplicable aquest precepte tot i que la informació verse sobre persones jurídiques: partits polítics i una empresa particular en qualitat de compradora. Aquest argument va ser el que va mantenir l'Ajuntament de València anys abans quan s'havia sol·licitat per un altre grup polític una petició similar a la que ara es planteja.

En aquesta línia s'ha incidit per totes dues parts en sol·licitar informes a l'AEPD, tant per part de l'Ajuntament de València com per part del grup ██████████. L'informe de 28 de desembre de 2018 de manera clara estableix les obligacions que tenen les corporacions locals d'ajustar la seua actuació a la normativa tributària: *“En definitiva, centrant el tema en el tractament de dades personals associades a fitxers de naturalesa tributària, ha d'assenyalar-se que la Llei reguladora de les hisendes locals consagra el principi que, per a la cobrança dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de dret públic han de percebre la hisenda local, aquesta tinguera les prerrogatives establides legalment per a la hisenda de l'estat, i actuara conformement amb els procediments administratius corresponents. això suposa que, en l'exercici de les seues competències, resultaran aplicables a les hisenda locals les mateixes prerrogatives que la Llei general tributària atribueix a la hisenda estatal, la qual cosa té una enorme transcendència pel que fa a l'aplicació de les normes reguladors de la protecció de dades de caràcter personal”*.

Com a conclusió estableix l'AEPD en el seu Informe, que ha sigut remés per totes dues parts, en les seues sol·licituds d'informe davant aquest Consell de Transparència, tal com s'estableix en els antecedents, de la següent manera: *“El ja mencionat article 95 de la LGT determina el caràcter de reservat de les dades amb transcendència tributària, en dir que les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en l'acompliment de les seues funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió*

dels quals tinga encomanada i per a la imposició de les sancions que procedisca, “sense que puguen ser cedits o comunicats a tercers”, llevat que la cessió tinga per cap objecte de els supòsits que en aquest article es detallen, entre els quals no es troba el cas plantejat en la consulta”.

D'aquesta manera es constata que la mateixa AEPD entén que a la vista de tot l'exposat, el grup [REDACTED] no és capaç d'acreditar que té una funcionalitat clara i precisa l'accés a les preteses dades, és a dir, no especifica ni acredita que forme part d'algun òrgan de control econòmic tributari que estiga instruint alguna investigació referent al cas concret. Aquest argument és compartit per aquest Consell de Transparència per al cas concret sobre el qual versa el present informe.

SEGON.- ANÀLISI SOBRE LA CONDICIÓN DE REGIDOR DEL PETICIONARI DE LA INFORMACIÓ.

La condició de regidors és cert que atorga un dret preferent pel que fa a l'accés a la informació necessària per a exercir les seues funcions de control. Aquesta circumstància ha sigut posada de manifest en nombroses resolucions d'aquest Consell, en les quals el criteri del Consell respecte de l'accés a la informació dels electes municipals és summament garantista des de la Resolució de 26 de 10 de març de 2017 (Expedient 72/2016), arguments que són coincidents amb resolucions de la GAIP sobre aquesta mateixa matèria.

Aquesta circumstància clarament reconeguda en la normativa aplicable, en desenvolupament de l'article 23.1 de la Constitució de 1978, ha de posar-se en relació igualment amb el règim de protecció de dades de caràcter personal. Si bé és cert que no s'aplica a les persones jurídiques -com és el cas dels partits polítics - però tenint en consideració que l'article 95 no distingeix segons la seua redacció entre dades de persones físiques o jurídiques, ha d'analitzar-se en aquest cas. L'AEPD ja s'ha pronunciat en diverses ocasions referent als límits del dret d'accés a la informació per part dels regidors, determinant que quant a la cessió de dades de naturalesa tributària és criteri reiterat de l'AEPD que només serà possible la cessió en els supòsits enumerats taxativament per l'article 95.1 LGT.

Així, després d'avaluar aquest article 95 de la LGT en l'Informe de l'AEPD 301/2009 es conclou que *“el criteri de l'Agència és reiterat en el sentit que la comunicació de dades tributàries als regidors que el sol·licitaren en l'exercici de la seua funció de control del govern municipal no es troba emparada per la Llei orgànica 15/1999”.* En igual sentit es manifesta en els informes 149/2009 i 290/2009, quan s'hi avisa que: *“... l'accés a dades de naturalesa tributària per part del regidor que el sol·licita, no estaria contemplat en els supòsits que reconeix (l'accés) aquest article 95 de l'esmentada Llei..”*

Així doncs, i atés que l'accés a dades de naturalesa tributària per part dels regidors del grup [REDACTED] en qualitat de peticionaris se circumscriu a qüestions que com s'ha exposat té la naturalesa de dades de caràcter tributari, la mera petició per part d'un regidor, pel mer fet de ser-ho no estaria contemplat entre els supòsits que reconeix aquest article 95 de la LGT. En particular, en el supòsit de fet d'aquesta consulta, com ja s'ha exposat, no s'acredita per part del grup [REDACTED] que forme part d'un òrgan de control econòmic que est portant a terme una investigació concreta. En conseqüència, la consulta que planteja el grup polític del [REDACTED] en sol·licitar informació no se circumscriu com a òrgan competent en matèria tributària, i per tant, no pot acollir-se a cap de les excepcions de l'article 95 de la LGT, i atés que com ha quedat acreditat en el punt 1 que la informació sol·licitada té el caràcter de reservada, ha de determinar-se que seguint amb el criteri exposat no pot reconèixer-se l'accés emparant-se el peticionari en la seua simple condició de regidor.

Sobre aquesta qüestió específica i ponderant el que es disposa en la Resolució 275/2017 de la GAIP, en l'últim punt d'aquest informe es valoraran les circumstàncies concretes que no es donen en l'actual consulta que sustenta la present petició d'informe, i que impossibiliten aplicar la mateixa doctrina que en el cas objecte d'anàlisi per la GAIP, fins i tot a pesar que en tots dos supòsits l'accés a la informació se sol·licita per càrrecs electes municipals.

TERCER.- EXCEPCIONALITATS AI PRINCIPI DE CONFIDENCIALITAT DE L'ARTICLE 95 LGT.

La Sentència de l'Audiència Nacional (Sala Contenciosa) de 6 de febrer de 2017 va conèixer el recurs d'apel·lació de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària (AEAT) contra una Resolució del Consell de Transparència i Bon Govern. L'anàlisi de la qüestió en primera instància es va resoldre amb la sentència desestimària de data 28 d'octubre de 2016 dictada del Jutjat Central Contencions Administratiu número 5

El recurs contencions administratiu s'interposa contra l'acord del Consell de Transparència estatal que estime la reclamació interposada per desestimació per silenci administratiu de l'AEAT. La informació sol·licitada concernia persones jurídiques que havien comunicat mitjançant models una informació a l'AEAT una sèrie de circumstàncies personals. A la vista d'això és evident que l'anàlisi de la mencionada sentència de l'audiència versa, com es refereix l'administració recurrent (AEAT), sobre la interpretació de l'abast de l'accés a la informació tributària de l'article 95.

Entre les disposicions de la sentència d'apel·lació es reconeix -i sembla una obvietat - que la legislació sobre transparència, tant estatal com autonòmica, expressament reconeix l'existència de matèries que compten amb una regulació específica, a la qual cal ajustar-se, i on la legislació de transparència és d'aplicació supletòria. En el fonament jurídic segon de la Sentència es recorda que la Sentència d'Instància duu a terme una interpretació sistemàtica de la Llei 19/2013 amb la resta de l'ordenament jurídic. Com a conclusió es detalla en aquest fonament jurídic segon que l'aplicació de la Llei 19/2013, pretén l'aplicació d'un règim d'accés a la informació i transparència, i reconeix l'existència de certs límits a l'aplicació d'aquells principis, aquests límits que si bé s'estableixen en la mateixa llei, també poden recollir-se en altres disposicions legals, fins i tot anteriors, com ocorre amb la legislació tributària en entendre que en aquelles matèries que tinguen regulació específica, la Llei de Transparència és supletòria, basant-se en el que es disposa en la disposició addicional 1a.2 de la Llei 19/2013.

Detalladament la Sentència d'Instància es va entendre que conformement amb el que es disposa en la disposició addicional primera (segon punt) de la Llei 19/2013, poden introduir-se limitacions al dret d'informació quan de matèria tributària es tracta sobre la base del que es disposa en l'article 95 LGT, per entendre que és de preferent aplicació a la llei especial -llei de transparència - considerant la LGT llei general d'aplicació sobre la matèria. En el fonament jurídic 6é s'indica expressament: *“Sembla necessari acudir al sistema jeràrquic de fonts, establert en el nostre ordenament jurídic i consagrat en l'article 9.3 de la Constitució. La preferència en la seua aplicació, de la llei especial sobre la general, que en aquest cas estan representades per la Llei 58/2003, article 95 i la Llei 19/2013 que regula amb caràcter general la transparència en l'actuació de l'Administració i altres subjectes, a través de la informació de la seua actuació”*. En aquesta mateixa línia la Sentència en el seu fonament jurídic 7é recalca que el dret constitucional reconegut en l'article 105 b) de la CE es perfila com un dret de configuració legal que requereix desenvolupament en l'oportuna normativa. Però ja avança com la seua limitació, inicialment, a l'esbrinament dels delictes i la intimitat de les persones, per la qual cosa no ho consagra com un dret absolut. En aquest sentit la sentència recalca el següent argument: *“El rang de la Llei 19/2013 que configura el dret d'informació, és el d'una llei ordinària, no és una llei orgànica, d'especial elaboració, i de desenvolupament garantista de determinades situacions i especialment dels*

coneguts com a drets fonamentals de les persones”, seguint en aquesta línia argumentant: “No pot afirmar-se que el dret d’informació es regula solament per la Constitució i la Llei 19/2013, i que constitueix l’únic dret absolut que ha de reconèixer-se en el nostre ordenament jurídic enfront de qualsevol altre dret individual o col·lectiu, fins i tot enfront dels declarats drets fonamentals en la Constitució, que són objecte d’una regulació i protecció especial, no solament per a la seua defensa, article 53, de la CE, com en el seu desenvolupament s’haurà d’efectuar mitjançant una llei orgànica”.

Després d’efectuar aquesta argumentació en el fonament jurídic 8é la sentència estableix que la Llei 58/2003 és del mateix rang que la 19/2013, totes dues de rang ordinari, i que la mateixa LGT estableix una declaració restrictiva del dret a la informació que es troba fora de la regulació de la Llei 19/2013, que assenyalava de manera específica el règim tributari i l’obtenció de dades de particulars, persones físiques i jurídiques per a poder dur a terme la funció encomanada als òrgans fiscals.

Aquest últim argument sembla molt apropiat al cas concret de la consulta que s’ha elevat a aquest Consell, ja que en cap moment s’ha al·legat per part del grup [REDACTED] que existisca la certesa que ha d’efectuar-se una labor de control sobre les actuacions dels partits polítics perquè han comès irregularitats en les seues actuacions, sinó que simplement al·lega sospites, que no concreta en fets.

Com a conclusió a l’exposició d’arguments dictats pels tribunals, assenyalar que el Consell Estatal, després de la sentència mencionada de la Sala Contenciosa Administrativa de l’Audiència Nacional de 6 de febrer de 2017, que no va recórrer en cassació, en l’actualitat ha canviat els seus inicials plantejaments i les seues resolucions més recents acullen el plantejament exposat. Un exemple és la Resolució A/0044/2018 (100-000331) del Consell Estatal per la qual estableix que el primer que ha de fer-se és analitzar com és la concreta informació que se sol·licita -en el present cas ja s’ha exposat en els antecedents i en el fonament jurídic primer d’aquest Informe – concloent la Resolució del Consell estatal, i pot entendre’s que aplicable igualment a aquest cas: “*que resulten clars els pronunciaments judicials en el sentit que, afectant la sol·licitud d’accés dades d’aquesta naturalesa, el seu accés ha de regir-se per la normativa específica aplicable, que no és altra sinó l’article 95 de la LGT i, en conseqüència, ha de declarar-se reservada aquesta informació*”. En resum, el Consell Estatal desestima la reclamació presentada en aquest cas per un periodista, després de fer fins i tot una referència a la mateixa condició de professional de la informació, però entenent que fins i tot en aquests casos – tot i que manifesta que la jurisprudència és procliu a la consideració d’aquests com a subjectes amb prerrogatives especials – que ha de prevaldre el deure de confidencialitat de les dades tributàries.

QUART.- VALORACIONS DE L’AGÈNCIA ESPANYOLA DE PROTECCIÓ DE DADES.

Com a últim punt d’anàlisi sobre el tema, ambdues parts intervinents en aquesta consulta: l’Ajuntament de València i el grup [REDACTED] van sol·licitar un informe a l’AEPD. En tots dos casos la resposta ha sigut la mateixa, i ha sigut remesa com a al·legacions complementàries a la petició d’informe que es va efectuar en el seu moment a aquest Consell, per la qual cosa s’ha incorporat a l’expedient.

En resum, l’informe de 28 de desembre de 2018 de l’AEPD mencionat anteriorment conclou: “*En definitiva, centrat el tema en el tractament de dades personals associats a fitxers de naturalesa tributària, ha d’assenyalar-se que la Llei reguladora de les hisendes locals consagra el principi que, per a la cobrança dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de dret públic han de percebre la hisenda local, aquesta exercirà les prerrogatives establides legalment per a la hisenda de l’estat, i actuarà, si escau, conformement amb els procediments administratius corresponents.*

Això suposa que, en l'exercici de les seues competències, resulten aplicables a les hisendes locals les prerrogatives esmentades que la Llei general tributària atribueix a la hisenda estatal, la qual cosa té una enorme transcendència pel que fa a l'aplicació de les normes reguladores de la protecció de dades de caràcter personal. D'aquesta manera, el ja mencionat article 95 de la Llei general tributària determina el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària, en dir que les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en l'acompliment de les seues funcions tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tinga encomanada i per a la imposició de les sancions que calga (sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers), llevat que la cessió considere cap dels objectes dels supòsits que en aquest article es detallen, entre els quals no es troba el cas plantejat en la seua consulta”.

Així doncs, sembla clar el plantejament de l'AEPD, que fins i tot en pronunciar-se sobre la condició de regidor del peticionari assenyala expressament en aquest informe que *“aquest accés no aconseguiria pas conèixer informació de caràcter tributari, ja que operaria la limitació derivada de l'article 95 de la LGT”*.

Aquest argument de l'AEPD, si bé no és determinant per si només per a la consideració que haja de fer aquest Consell, sí que sustenta en gran manera la valoració que les dades tributàries sobre els quals s'està sol·licitant un accés -per part d'un grup polític- d'un altre grup polític, gaudeixen de les prerrogatives de confidencialitat que hi atorga la LGT, i que per tant, i atés que no s'acredita per part del peticionari, ostentar una particular condició de control en el marc d'un concret procediment, ha de concloure's que aquest Consell entén que són aplicables els pronunciaments disposats per la jurisprudència la respecte de supòsits similars i per tant, no s'ha de reconèixer en el cas concret el dret d'accés per ço com les dades objecte d'accés a la informació van emmarcades dins de l'article 95 LGT.

CINQUÉ.- ACCÉS A LA INFORMACIÓ DELS ELECTES MUNICIPALS.

Com ja ha quedat exposat en el fonament jurídic segon d'aquest informe, és criteri reiterat d'aquest Consell ser garant dels drets que assisteixen els electes municipals. En una anàlisi més detallada de la Resolució de la GAIP que aporta el Grup Municipal del [REDACTED], com a argument per a sustentar les seues pretensions de dret d'accés, és important matisar la diferència de plantejament que es dona en el cas plantejat davant la GAIP i el que ara fonamenta aquest informe; en el cas català, es tractava d'accedir a expedients administratius sobre les quals constaven deutes en favor de l'Ajuntament, en concret el resum de la Resolució 283/2017 de la GAIP, que assenyala: *“La presència de dades personals en la informació sol·licitada, tenint en compte que qui sol·licita la informació és un regidor en exercici del seu dret a la informació municipal regulat per la legislació de règim local, no pot impedir l'accés sol·licitat. Cal declarar que els límits específics sobre la informació tributària i sobre informació sancionadora podrien impedir l'accés del regidor reclamant a la informació sol·licitada”*. En concret, el sol·licitat feia referència a una còpia de la llista d'empreses i persones físiques que tenen deutes o han tingut deutes amb un Ajuntament en un període determinat, especificant el motiu del deute, el nom i cognoms o raó social, i també si han causat baixa pels motius que siguen.

La Resolució de la GAIP valora la legislació mencionada en tot aquest informe, i igualment conclou que les dades tributàries només poden ser tractades pels òrgans de la Corporació que exerceixen les competències en aquesta matèria i en aquest cas el regidor que formula la petició no té cap mena de delegació en aquesta matèria. Doncs bé, tenint en consideració l'argument esgrimit en el punt 6 de la mencionada resolució, en el cas concret el regidor que demana l'accés, no és necessari que acredite que està dins d'algun òrgan de control, ja que els expedients no s'estan instruint, sinó que ja han conclòs amb el resultat d'existir deutes efectivament contrets en favor de



l'Ajuntament, tal com esmenta la mateixa Resolució i la GAIP té reconegut que en aquest cas es tracta de dades personals que poden produir-se entre l'administració municipal i els regidors que formen part d'un grup municipal, considerat en un sentit ampli -no solament els que formen part d'òrgans de control – i que afecta deutes contrets en favor de l'Ajuntament, però tot respectant les limitacions pròpies del tipus d'informació que se sol·licita: expedients sancionadors, la realitat és que es tracta d'informació municipal.

El cas d'aquest informe és totalment diferent: el grup municipal [REDACTED] no demana informació concreta d'expedients que hagen sigut objecte d'una investigació, i que hagen conclòs amb un resultat sancionador - cosa que va en favor de l'Ajuntament - sobre el qual la resta de regidors tinguen un deure de garants que els deutes en favor de l'Ajuntament siguen satisfetes, sinó que simplement s'argumenten unes simples sospites. Si foren clarament constatables les citades sospites, la via pertinent no seria pas la del dret d'accés a la informació emparada per la normativa amb el dret de reserva – article 95 LGT – sinó que la via correcta hauria de ser i seria que s'efectuara una denúncia dels fets suposadament irregulars, a fi que els òrgans de control -aquests sí amb capacitat per a l'accés a la mencionada informació – tiraren endavant les actuacions oportunes que dilucidarien, sí, les possibles circumstàncies concretes dels fets denunciats.

D'això és del que informem els membres de la Comissió Executiva del Consell de Transparència, tot, val a dir, als efectes oportuns.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

Ricardo García Macho